

Kinh Mai

Hoàng Thị Đáo Tiệp

Xin được kể câu chuyện sau đây để cảm tạ và ngợi ca Thánh Cả Giuse, "Cha Yêu" của tôi:

Vâng, với tôi thì Thánh Cả Giuse là "Cha Yêu" của mình, Người Cha linh thiêng mà gần gũi, và tôi đã được đến với "Cha Yêu" trong buổi hạnh ngộ nhớ đời...

Đạo mới quen ông xã, thỉnh thoảng có những sáng Chúa Nhật tôi được anh đưa lên nhà thờ Fatima Bình Triệu tham dự Thánh Lễ. Nhưng, "cái tật" của anh là luôn đi trễ, cho dù dự Lễ lúc 10 giờ sáng hay lúc 12 giờ trưa. Vì hay đi trễ, "hai đứa" tham dự Thánh Lễ mà chỉ đứng suốt! Lại đứng ở ngoài sân và tít cuối nhà thờ nên chỉ ngắm trời và nghe chuyện của nhau hơn là dự lễ (!) Gặp hôm trễ vừa vừa thì vào được bên trong nhà thờ và "hai đứa" có chỗ để ngồi hay quỳ. Chỗ ấy là chiếc băng ghế ở ngay trước tượng một ông Thánh đứng bên góc cuối nhà thờ. Trông lên giữa nhà thờ, ôi tượng Đức Mẹ vừa cao vừa to, thêm sáng đẹp lộng lẫy lại đây hoa... rồi nhìn xuống tượng ông Thánh chỗ mình, tôi thấy đã "nhỏ con" còn bị đứng trong góc tối mà "hầm hiu" chỉ mấy cành hoa... nên buột miệng hỏi anh:

- Ông Thánh nào tội nghiệp vậy?! Anh cho biết:

- Ông Thánh Giuse. Ngài là cha nuôi Chúa Giêsu và là hôn phu Đức Mẹ về mặt pháp lý. Ngài cao trọng lắm chứ sao lại tội nghiệp? Ngài là Thánh Cả của các Thánh.

Cảnh tôi ba má đi tập kết giao cho ngoại nuôi mà "ông ruột bà ghẻ", và ấn tượng của tôi là bà "ăn hiếp" ông! Rồi cảnh mình không cha mẹ nên tôi luôn có nỗi buồn mình bị "ăn hiếp"! Nghe nói là Thánh Giuse và được giải thích như thế, tôi càng thấy tội nghiệp Ngài hơn, vì nghĩ rằng chắc Ngài bị Đức Mẹ "ăn hiếp"! Thêm cảnh bị côی cút, nên từ khi biết Đức Mẹ tôi đã xem

Đức Mẹ như mẹ mình và hiểu rằng Mẹ thương mình, sẵn sàng lắng nghe mình thổ lộ...

Lễ xong, chờ người ta ra gần hết, tôi lao qua ôm chân tượng Thánh Giuse thưa:

- Con xin lỗi ông Thánh, vì bấy lâu nay con chỉ có chạy đến với Chúa Giêsu và Đức Mẹ. Kể từ bây giờ con hứa: con sẽ luôn chạy đến với ông Thánh. Ông Thánh ơi, cho con xin một điều thôi: ông Thánh làm cha của con nhen, vì con không có cha! Người ta nói: "Con có cha như nhà có nóc", con tha thiết xin ông Thánh làm cha của con để ông Thánh dẫn con đi đúng hướng đúng đường, cho con được "nên hay nên tốt"...

Rồi tôi lên quỳ trước tượng Đức Mẹ thưa:

- Mẹ ơi, con yêu Mẹ và đời con cần có Mẹ như thế nào Mẹ đã biết rồi! Nếu thật sự Mẹ không có "ăn hiếp" Thánh Giuse thì xin Mẹ khiến làm sao để con yêu Thánh Giuse nhiều hơn yêu Mẹ, chạy đến Thánh Giuse nhiều hơn chạy đến Mẹ. Bởi con thấy Mẹ được tôn vinh thật nhiều mà Thánh Giuse thì bị hầm hiu! Và con đã mời Thánh Giuse làm Cha của con, nên con cũng xin Mẹ giúp con sống sao để an ủi Cha, chớ đừng làm buồn lòng Cha...

Thế rồi... tôi được theo đạo và kết duyên với ông xã. Tuy tôi vẫn yêu Đức Mẹ nhưng thật sự tôi đã yêu Cha Thánh Giuse nhiều hơn. Và cuộc đời tôi - cuộc đời một kẻ hầu như chỉ biết yêu mình nên cứ lo bị "ăn hiếp" - đã được Cha Thánh Giuse dẫn dắt vào "đường hay nẻo tốt" để biết "lãng xãng" với người nghèo khổ, "lãng xãng" với bao việc không tên của Giáo Hội hầu cho "danh Cha cả sáng, nước Cha trị đến, ý Cha thể hiện..."

Điều đáng trách ở tôi là được muôn ơn của "Cha Yêu" suốt một thời gian dài (vì quen ông xã từ mùa hè 1969) mà hoàn toàn không biết có cuốn "Tuần Cửu Nhật Kính Thánh Giuse" để

làm tuần Cửu Nhật dâng kính Ngài. Mãi đến năm 1989, sung sướng thay tôi được vợ chồng anh bạn cũ (gặp lại ở California) vốn nhiệt thành yêu kính Thánh Giuse nên photo cuốn "Tuần Cửu Nhật Kính Thánh Giuse" tặng tôi. Nhờ vậy, kể từ đó tôi hay làm tuần Cửu Nhật Kính Thánh Giuse, đặc biệt trong tháng Ba hằng năm - tháng có ngày 19 là ngày lễ Kính "Cha Yêu", nhất là dịp cuối năm và đầu năm. Tôi có thói quen mỗi đầu năm Âm Lịch, vào ngày Mừng Một Tết là bắt đầu làm tuần Cửu Nhật Kính Thánh Cả Giuse để dâng trọn năm mới của mình và người thân cho "Cha Yêu" chở che, dìu dắt, cầu bầu... Rồi chín ngày cuối của năm Âm Lịch, tôi lại làm tuần Cửu Nhật Kính Thánh Cả Giuse để tạ ơn "Cha Yêu" đã chở che, dìu dắt, cầu bầu... cho mình và người thân trong suốt năm qua.

Đầu năm Âm Lịch 2006 vừa qua, tôi vẫn thói quen vào ngày Mừng Một Tết bắt đầu làm tuần Cửu Nhật Kính Thánh Cả Giuse. Đặc biệt tôi còn dâng một chuỗi Mân Côi để cầu xin theo ý của "Cha Yêu". Rồi tôi nài xin tha thiết với "Cha Yêu" giúp mình sống hay sống tốt hơn nữa (vì thú thật càng biết Chúa và càng muốn sống theo Chúa thì tôi càng nhận ra mình tội lỗi khốn nạn)...

Vừa mới làm tuần Cửu Nhật được mấy hôm thì có chị bạn đem đến tiệm cho bản "Kinh Mai". Chị cho không chỉ mình tôi, mà cho mọi người trong tiệm. Lạ lùng thay, bản "Kinh Mai" này cũng được photo bởi anh chị cho tôi cuốn "Tuần Cửu Nhật Kính Thánh Giuse" trên đây. Chỉ có điều anh đã qua đời, chị một thân một bóng đem đến tặng... Và có thể chị "vô tình" nhưng nhằm lúc tôi "hữu ý" nên xem đây là "Cha Yêu" nhậm lời mình xin, mới chỉ cho cách... Bản "Kinh Mai" chỉ vắn tắt thế này:

"Lạy Chúa, trong thinh lặng sáng sớm hôm nay con đến xin Chúa sự bình an, đức khôn ngoan và sức mạnh. Hôm nay con muốn nhìn đời với đôi mắt yêu thương, biết nhẫn nại,

thông cảm, hiền hòa và minh mẫn. Xuyên qua các hình dáng bên ngoài con muốn nhìn các con cái Chúa như chính Chúa thấy họ. Như thế con chỉ nhìn thấy điều tốt nơi mọi người.

Xin Chúa giúp con tránh nghe những lời vu cáo. Xin giữ miệng lưỡi con đừng nói những lời ác ý; xin cho tâm trí con thấm nhuần các tư tưởng tốt lành; xin cho con biết hòa nhã, vui vẻ để những ai đến với con đều cảm thấy sự hiện diện của Chúa. Lạy Chúa xin mặc cho con sự tốt đẹp dịu hiền của Chúa hầu con biểu lộ Chúa suốt cả ngày hôm nay với mọi người."

Lập tức tôi học thuộc lòng "Kinh Mai". Mỗi sáng thức dậy, tôi đọc ít nhất ba lần để cầu xin cho mình được mặc lấy các tâm tình của kinh hầu thực thi trong ngày. Rồi lúc vô xe ông xã chở đi làm, hai chúng tôi lại đọc thêm ít nhất ba lần nữa để cùng hướng lòng cầu xin...

"Kinh Mai" đã giúp tôi sống "tốt đời đẹp đạo" tuyệt lắm! Bây giờ nhìn lại sự việc của năm qua, tôi cảm ơn "Kinh Mai" biết bao... "Kinh Mai" giúp tôi hiểu việc để giải thích cho chị bạn mình được an tâm. Hôm trước lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội (8 tháng 12) vừa qua, chị bạn gọi tôi nhắc đi lễ và làm giờ Mẹ hứa "Ban Ôn Phước". Khi nhắc tới, chị cũng lo chị đã làm buồn lòng Thánh Giuse vì chị chỉ nghiêng về yêu Đức Mẹ thôi! Tôi mới kể việc mình nồng nhiệt tin yêu Thánh Cả nên ngày Mồng Một quan trọng đầu năm, sốt mẩn cầu xin với Ngài thì được Ngài cho "Kinh Mai". Mà nội dung "Kinh Mai" hoàn toàn chỉ có "Lạy Chúa" với "Lạy Chúa" chớ đâu có "Lạy Thánh Cả"!... Nhờ thế tôi hiểu Đức Mẹ, Thánh Giuse hoặc các vị Thánh khác đều có chung một bổn phận là đưa mình đến với Chúa và dắt dìu mình sống đẹp lòng Chúa. Do đó đừng có lo vì quá yêu Mẹ mà bị Thánh Giuse buồn, chỉ nên lo yêu tiền bạc với yêu mọi thứ phù du ở đời này mà bỏ Mẹ, bỏ Chúa thì Thánh Giuse mới buồn thôi...

Đặc biệt về việc tôi sửa tiệm, tôi nghĩ hẳn "Cha Yêu" vì việc này mới ban "Kinh Mai" cho tôi để tôi có "kim chỉ nam" mà hành động... Thật ra tôi đã bắt đầu sửa tiệm từ cuối tháng 9/2005 mà dây dưa mãi, đến tháng 2/2006 mới xong. Thế mà bàn nail bàn tóc đặt đóng mới tinh, đưa về dùng chưa chi đã long ốc, bể ván, bung mica! Trả lại thì không được, mà sửa cũng chẳng ổn (vì nếu đem đi sửa, tiệm không có bàn để dùng)! Nhờ "Kinh Mai", tôi "thông cảm, hiền hòa... không nói những lời ác ý..." (nhất là cùng người Việt với nhau, và cùng được nước Mỹ cho tạm dung).

Rồi đến giữa tháng 5/2006, dùng một cái phòng mạch của bác sĩ chỉnh hình ở gian bên cạnh gọi tôi qua, trở cho xem tấm thảm dọc dây tường mà bên tiệm tôi có đặt các máy "Spa" để làm chân... bị nước ngấm và xông mùi hôi hám! Đến lượt bà quản lý khu tiệm gọi tôi, đưa cách giải quyết: thảm ấy phải thay và bồn phạn tôi là báo cho người đã sửa tiệm biết, để bảo hiểm của họ sẽ trả các phí tổn. Tôi gọi báo thì người đã lắp "Spa" đến lập tức và khoét một lỗ to ở tường để đặt thêm cái ống thông hơi dài ngang lên. Sau đó tha hồ tôi gọi, từ người lắp "Spa" đến anh kỹ sư nhận sửa tiệm chỉ có để máy chớ không trả lời và dĩ nhiên là không đến! Mà rõ khổ! Toàn người Việt với nhau và cũng được nước Mỹ cho tạm dung! Thôi thì nhờ có "Kinh Mai" tôi cứ ngày ngày "xin Chúa sự bình an, đức khôn ngoan và sức mạnh" để khi nhận hóa đơn thay thảm thì "vui vẻ" thanh toán. Lại thêm ngày ngày vô tiệm, thấy cái lỗ khoét to tướng ở trên tường làm "chướng mắt" cho tiệm mới sửa còn đang thơm mùi nước sơn (vì lo hệ thống ống đặt nổi, giấu ở trong tường sẽ còn "dở chứng" bất cứ lúc nào nên để vậy, để thăm dò nếu có nước rỉ ra), thì nhờ "Kinh Mai" tôi lại xin cho mình "con muốn nhìn đời với đôi mắt yêu thương..."

Một khi biết "nhìn đời với đôi mắt yêu thương", tôi thấp thỏm không yên cho sự an toàn về vệ sinh của khách hàng đến với tiệm mình cũng như phòng mạch bác sĩ. Nhất là lúc lấy nước sạch cho vào bồn để làm chân cho khách, mà thấy nước vừa có mùi hôi lại nổi rêu! Còn lúc xả nước ở bồn này mà nghe "ục ục" ở bồn khác! Có khi bồn bị nghẹt, nước cứ linh linh bình khoe dơ!

Tôi quyết định sửa lại hệ thống ống nước làm "Spa": đặt thẳng xuống nền. Lần sửa này, do kinh nghiệm lần trước, tôi muốn từ bản vẽ đến các thứ đều phải trình ra chính quyền... Định làm từ cuối tháng 10/2006 mà vì chờ giấy phép, mãi đến giữa tháng 12/2006 mới khởi công được. Vì trình chính quyền nên mỗi khâu đều có Thanh Tra (Inspector) đến khám mà kẻ cho pass (được qua), người thì không. Lại từ dung tích bình nước nóng đến các máy "Spa" và các thứ đã có sẵn trong tiệm cũng phải đúng tiêu chuẩn, không đúng là phải thay! Ngoài ra, phải đúng theo luật an toàn sắp được áp dụng. Ôi, thật là gian nan! Do đó, đã mất thêm thời gian (định chỉ làm trong 2 tuần nhưng phải kéo dài hơn tháng rưỡi) lại tốn kém khôn lường! Cũng do tốn kém khôn lường nên tôi phải vay nợ...

Nhờ bị gian nan, bị nợ nần ở lần sửa tiệm thứ hai này, tôi mới biết suy ngẫm về quá khứ (lần sửa tiệm thứ nhất) để "chỉ nhìn thấy điều tốt nơi mọi người" như "Kinh Mai" đã dạy; cũng như hướng nhìn về tương lai, ước mong sẽ thoát được bao vấn nạn điên đầu khác của hầu hết những tiệm cũng đang trong tình trạng như tiệm tôi, không có an toàn về vệ sinh cho khách mà vẫn chưa "muốn nhìn đời với đôi mắt yêu thương" để lo sửa chữa sớm.

Xin cảm ơn "Kinh Mai". Xin ngợi ca, cảm tạ Thánh Cả Giuse "Cha Yêu", "Đấng Công Chính" đến muôn đời...

California, 31/1/2007